Interface, Lambda, Reflection

Java programozás

4. gyakorlat

Interface

Interface fogalma általánosan

- Interface = felület
 - olyan felületet definiál, amelyen keresztül érintkezhetünk az osztállyal
 - a megvalósítást nem szabja meg!
 - konstansok, tagfüggvények meghatározása

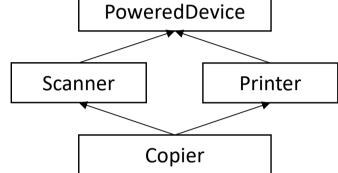
A Java két alapvető építőeleme

- 1. alapvető építőelem: class (osztály)
 - Már tanult osztályok
 - Közös ősük a java.lang.Object
- 2. alapvető építőelem: interface (interfész)
 - Teljesen absztrakt osztályként viselkedik
 - Nincs közös ősük!
 - "Használati utasítás" az osztályhoz
 - Tartalmazhat:
 - Konstansokat
 - Tagfüggvények szignatúráit (a törzset nem!)
- 3. Enum

Többszörös öröklődés

- Ha mindkét ősosztályban megtalálható egy adott szignatúrájú függvény, akkor melyik őstől örökölje a leszármazott a megvalósítást?
- A C++ megoldása:
 - külön meg kell mondani, hogy melyiktől örökölje

- Scanner::f() a Scanner ősosztályban levő f()
- Printer::f() a Printer ősosztályban levő f()
- f() a közös leszármazott Copier osztályban levő f()
- Felmerülő nehézség
 - diamond problem (gyémánt probléma)
- A Java megoldása:
 - nincs többszörös öröklődés
 - viszont egy osztály több interfészt is megvalósíthat

Interfész a Javában - példa

• Például:

```
• public interface Edible {
    // konstans
    int MAX_DAY = 10;

    // metódus
    void eat();
• }
```


Interfész a Javában - megvalósítás

- Az interfészeket az osztályok valósíthatják meg.
- Kulcsszó:
 - public class Apple implements Edible
- Ha egy osztály megvalósít egy interfészt, akkor az interfész használható statikus típusként, mivel az interfész is egy típust definiál.
- · Mi az a statikus és mi az a dinamikus típus?
- Például:
 - Edible apple = new Apple();
 Edible pear = new Pear();
- feltéve, hogy:
 - Apple implements Edible
 Pear implements Edible

Módosítók az interfészekben

Tagfüggvények

- Egy interfész tagfüggvénye mindig public abstract
 - Ezeket a módosítókat nem kötelező kiírni.
 - Mást kiírni hiba.
 - Miért?

Konstansok

- Minden konstans eleve public static final
- Ezt sem kell kiírni

További lehetőségek

- Alapértelmezett metódus:
 - Lehetőségünk van nem csak a metódus deklarációját megadni, hanem az implementációját is
 - Erre a metódus fejében írt default kulcsszóval van lehetőségünk, majd megadva annak implementációját.
 - Természetesen ettől az implementáló osztály ezt ugyanúgy felüldefiniálhatja.
- Statikus metódus:
 - Lehetőségünk van továbbá statikus metódusok létrehozására is
 - Ezt az eddig tanultaknak megfelelően, a static kulcsszó használatával van lehetőségünk az implementáció megadásával együtt.

Interfész a Javában - öröklődés

- Interfészek között is lehet örököltetni és az osztályoktól eltérően az interfészek között van többszörös öröklődés.
- A leszármazott örököl minden konstanst és tagfüggvényt az ősinterfész(ek)től.
 - Konstansok:
 - A különböző nevű konstansok esetében nincs gond, mind használható.
 - Azonos nevű konstansok esetében nem tudja eldönteni melyiket használja, ekkor a leszármazotton keresztül nem tudunk hivatkozni ezekre.
 - Esetleg felüldefiniálva hivatkozhatunk az egyik ősére
 - Metódusok:
 - Aminek nem volt implementációja azzal nincs gond.
 - Aminek bármelyik ősben is volt implementációja (default) annál nekünk kell feloldanunk az ütközést. Erre több lehetőség van.
 - Újra absztaktnak jelölhetjük (@Override ...();)
 - Meghívhatjuk valamely ősosztálybeli implementációt (Parent.super.defaultMethod();

Interfész a Javában - észrevétel

- Két fontos észrevétel:
 - Egy osztály akármennyi interfészt megvalósíthat.
 - Egy interfészt akármennyi osztály megvalósíthat.
- Nézzük meg az eddig tanultakat az interfaces csomagban.

Beépített interfészek

- Az egységesebb kódok megírásában segítenek. Tipikusan egy-egy osztály "képességeit", funkcióit jelezzük interfészeken keresztül.
- Például:
 - Comparable : összehasonlításhoz
 - Cloneable : marker interfész, engedélyezi az Object clone() metódusát
 - Serializable: marker interfész, engedélyezi egy objektum "sorosítását", azaz olyan szöveggé alakítását, amiből később visszaállítható
 - Runnable: szálként futtatható
 - Később lesz szó róluk

Mire jó az interfész?

- Használhatjuk valamilyen funkcionalitás biztosítására.
 - Az implementáló osztálynak kötelező megvalósítania az interfész tagfüggvényeit.
 - Az osztálynak biztosan tudnia kell azt a funkciót.
- Használhatjuk több, hasonló osztály kezelőfelületének egységesítésére.
 - Az implementáló osztályokat ugyanúgy tudjuk kezelni függetlenül attól, hogy az adott problémára milyen megoldást nyújtanak.
 - Az interfész statikus típusként is használható, így az implementáló osztályokat "egy kalap alá vehetjük".

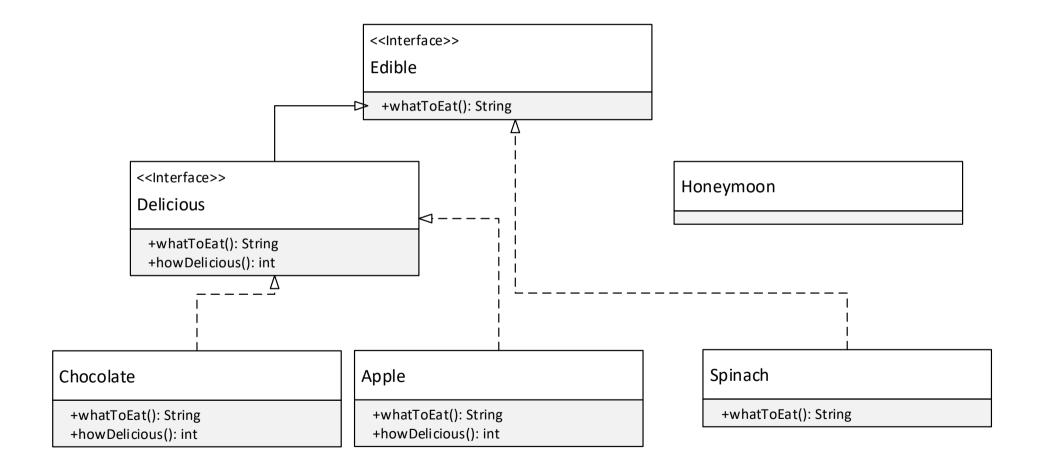
Mire NEM jó az interfész?

- NE használjuk belső szerkezet meghatározásához.
 - Az interfészben csak publikus konstansokat és tagfüggvényeket tudunk deklarálni.
 - Feltörné az enkapszulációt!
 - Az interfész nem utalhat a belső működésre
 - Bár a default interfészek használatával a lehetőségek száma növekedik, érdemes megfontolni, hogy valóban szükség van-e rájuk!
 - Minél általánosabbnak kell lennie.
 - A bemenetre minél általánosabb megkötéseket kell megadni.
 - Ehhez még következő gyakorlaton (Collection) részletesebben kitérünk.

- Ha egy osztály megvalósít egy interfészt, akkor az osztálynak:
 - az interfész minden metódusát meg kell valósítania vagy
 - absztraktnak kell jelölnie!
- Ha az osztályunk leszármazott és interface-t is megvalósít, akkor mindig először szerepel az extends és csak utána az implements kulcsszó!

Kódoljuk le az alábbi struktúrát!

Interfész implementálása

- Hozzuk létre az Apple osztályt.
- Ez egy finom gyümölcs, tehát megvalósítja a Delicious interfészt.
- A szokásos módon hozzuk létre, de még ne nyomjuk meg a Finish gombot!
- Keressük meg az ablakban az Interfaces... feliratot, tőle jobbra pedig az Add... gombot! Ezt használjuk!

Példa – Interfész implementálása

```
public interface Edible {
      String whatToEat();

    public interface Delicious extends Edible {

      int howDelicious();

    public class Chocolate implements Delicious {

      @Override public String whatToEat() {
    return "Chocolate";
      @Override public int howDelicious() {
            return 2;
```


Interfészek bővítése

- Mi történne, ha egy interfészt kibővítenénk egy új tagfüggvénnyel?
 - Az interfészt megvalósító osztályok "lerokkannak"
 - · Hiszen lesz egy tagfüggvény, amit nem valósítanak meg.
- Megoldás:
 - ha nem kell mindenkinek az új tagfüggvény, akkor hozzunk létre egy új interfészt, ami:
 - Az eredeti interfészből örököl
 - Az új tagfüggvényt tartalmazza
 - ha kell mindenkinek az új tagfüggvény, akkor az alapértelmezett metódust használhatjuk, ezzel megadva az implementációt is
- Természetesen, előfordulhat, hogy bővíteni kell egy interfészt.

Példa - Interfészek bővítése

```
• public interface Edible {
      String whatToEat();

    Új interfész létrehozásával:

    Létező interfész módosításával:

                               public interface Edible {

    public interface

                                   String whatToEat();
      EdibleWithCalories
             extends
                                   default Integer
                                       howManyCalories() {
 Edible {
                                     return null;
    Integer
 howManyCalories();
```

Példa – Öröklődés

```
public interface Edible {
       String whatToEat();
       default Integer howManyCalories() {
               return null;

    public interface Delicious extends Edible {

       int howDelicious();

    public class Chocolate implements Delicious {

       @Override public String whatToEat() {
               return "Chocolate";
       @Override public int howDelicious() {
              return 2;
       @Override public Integer howManyCalories() {
               return 100;
```


Belső osztályok, Lambda kifejezések

Nested class, Inner class

- Egy meglévő osztályon belül deklarált újabb osztály
- Eléri az outer class (az az osztály amiben implementáljuk) minden változóját és metódusát
- Lehet statikus és nem-statikus
- Statikus (nested):
 - Csak szervezésbeli jelentősége van
 - Mint bármely más osztály/objektum, külső osztálynak csak a statikus változóit és metódusait éri el
 - Példányosítható az osztály példányosítása nélkül
- Nem-statikus (inner):
 - Eléri a példányváltozókat és példánymetódusokat is
 - Csak a külső osztálybeli példány keretében értelmezhető
 - Csak az osztály példányosítása után példányosítható
- Láthatósága az eddigiektől eltérően lehet private és protected is

Példa – Inner & nested class

```
• class Outer {
        private int a = 5;
private static int s = 2;
        private class Inner {
    @Override
                public String toString() {
    return "Inner: " + a;
        public static class StaticNested {
                 @Override
                public String toString() {
    return "Nested: " + s;
```


Anonymous inner class

- Az anonymous inner class a sima inner class-hoz nagyon hasonlító, egy másik osztályon belül definiált osztály, melyet azonban nem illetünk külön névvel
- Olvashatóbbá teszik a kódot, mivel a definíció oda kerül, ahol felhasználjuk (ezért leginkább rövid eseménykezelőkhöz javasolt): definíció és példányosítás egy helyen
- Alaptípusa vagy osztály (amiből öröklődik) vagy interfész (amit implementál)

```
• Edible a = new Edible() {
    @Override
    public String whatToEat() {
        return "AnonymousFood";
    }
};
```


 Nézzük meg az innerclass és innerclass.demo csomagban lévő példát

Lambda kifejezések

- Java-ban lehetőség van lambda kifejezések használatára.
- A kifejezéssel tovább egyszerűsíthető egyszerű metódusokat tartalmazó névtelen osztályok leírása.
- Eseményvezérelt rendszerekben nagyon hasznos (pl. mobil programozás, GUI programozás): egy esemény bekövetkeztekor valami rövid, jól definiált dolgot akarunk csinálni.
- Nézzünk az alábbi metódust tartalmazó interfész megvalósítására példát:

```
• interface IExample {
   int getResult(int x);
}
```

Lambda kifejezések

Anonymous inner class-ként:

```
• new IExample() {
   int getResult(int x) {
      return x * x;
   }
}
```

 Lambda kifejezés(ek) használatával, a következők ekvivalensek:

```
(x) -> x * x
(int x) -> x * x
(x) -> { return x * x; }
(int x) -> { return x * x; }
```


 Nézzük meg a lambda és lambda.demo csomagban lévő példát

Kivételkezelés II.

- A kivétel a programnak az elvárttól eltérő állapotát leíró objektum
- Ha a futás során valahol abnormális állapotot észlelünk, akkor ott egy kivételt "dobunk", amivel jelezzük a problémát a külvilág (jó esetben a program többi része) felé
- A kivételbe elhelyezünk minden információt, ami a hiba kezeléséhez szükséges (pl. melyik beolvasott fájl hibás)

Ismétlés

- Egy catch-blokk egy adott típusú, vagy abból származtatott kivételt tud elkapni, ezért fontos a blokkok sorrendje
- Ha a try-blokk után nincs megfelelő típust váró catch, úgy a kivétel egy szinttel feljebb kerül
- Ha nincs felsőbb szint (azaz hívó metódus), akkor a program futása megszakad.
- A nem kezelt kivételek nem jutnak el az operációs rendszerig, a JVM kapja el őket.
- Ha egy metódus (tovább)dob egy ellenőrzött kivételt, akkor azt kötelező kiírni a metódus szignatúrájában.
- public int pop() throws UnderFlowException

Kivételek öröklődéskor

- A következő szignatúrájú absztrakt tagfüggvényt örököljük az ősosztályunktól / vesszük át egy interfésztől:
- •public abstract int readIntFromFile(String file)
 throws IOException, NumberFormatException;
- Amikor megvalósítjuk, a dobható kivételek körét nem bővíthetjük!
 - Miért nem?
 - Szűkíthetjük?

Kivételek öröklődéskor

 A következő szignatúrájú absztrakt tagfüggvényt örököljük az ősosztályunktól / vesszük át egy interfésztől:

public abstract int readIntFromFile(String file)
 throws IOException, NumberFormatException;

- Amikor megvalósítjuk, a dobható kivételek körét nem bővíthetjük!
 - · Miért nem?
 - Mivel az ősosztályt, mint statikus típust használva, nem tudnánk eldönteni, hogy az osztály pontosan milyen kivételt dobhat, így nem tudunk felkészülni a lekezelésére.
 - Szűkíthetjük?
 - Igen. Ebben az esetben nem kell félnünk, hogy esetleg nem lesz lekezelve a kivételünk, mivel az ősosztály, mint statikus típus, még több kivételre is fel van készítve.

Class, Reflection

- A Reflection API segítségével futásidőben tudjuk vizsgálni és módosítani az alkalmazásunk szerkezetét.
- Például:
 - Milyen tagfüggvényei vannak egy adott osztálynak?
 - Ezeknek mik a módosítói, neve, paraméterei, visszatérési értéke?
 - Milyen tagváltozói vannak?
 - Név, módosítók, típus?
 - Osztályhierarchia bejárása
 - stb.

Előnyök és hátrányok

- Előnyei:
 - Rugalmasság: akár igény szerint is importálhatunk csomagokat és osztályokat
 - **Teljes elérhetőség**: az API segítségével az összes osztály és objektum minden tulajdonsága elérhető
- Hátrányai:
 - Enkapszuláció feltörése: privát változókhoz is hozzá tudunk férni! Nem szabad visszaélni vele!
 - Kisebb hatékonyság
 - Biztonsági korlátok: pl. egy Java appletnek nincs elég jogosultsága az API használatára

A Reflection API alapja

- A különböző szerkezeteket osztályokkal reprezentáljuk.
- Például:
 - · Package osztály: egy csomagot reprezentál
 - Class osztály: egy osztályt reprezentál
 - Field osztály: egy tagváltozót reprezentál
 - Method osztály: egy tagfüggvényt reprezentál
 - Constructor osztály: egy konstruktort reprezentál
 - Stb.

Egy osztály "befogása" (retrieve)

• Egy osztályt többféleképpen is "be tudunk fogni", azaz megszerezni az őt reprezentáló Class objektumot:

1) Meglévő objektum alapján

- String str = "ez egy String";
 Class c = str.getClass();
- A String osztályt fogtuk be, tehát c a String osztályt fogja reprezentálni.
- c-nek semmilyen kapcsolata sem lesz str-rel!
- Primitív típushoz nem használható.
 - Nem osztályok
 - nincsenek tagfüggvényeik
 - nincs getClass()!

Egy osztály "befogása" (retrieve)

 Egy osztályt többféleképpen is "be tudunk fogni", azaz megszerezni az őt reprezentáló Class objektumot:

2) Statikus befogás

- Class c = boolean.class;
- Class d = java.io.PrintStream.class;
- Class e = int[][][].class;
- Primitív típusok legegyszerűbb befogási módja.
- Statikusan működik, nincs szükség példányra.

Egy osztály "befogása" (retrieve)

 Egy osztályt többféleképpen is "be tudunk fogni", azaz megszerezni az őt reprezentáló Class objektumot:

3) Név alapján

- Class c = Class.forName("java.lang.String");
- Primitív típushoz nem használható.
- Nézzük meg a reflection csomagot!

Gyak Gyak

- A házi feladatban saját Logger osztályokat kell létrehoznotok egy megadott interfész nyomán.
- Az interfész tartalmazzon egy log nevű eljárást amely vár egy szöveges bemenetet.
- Továbbá implementáljátok egy LoggerFactory nevű osztályt a következő osztálymetódusokkal:
 - Logger consoleLogger();
 - Logger fileLogger(String fileName);
 - Logger multiLogger(Logger[] logger);
- Ezek által visszaadott Logger példányok rendre:
 - A konzolra írjon ki.
 - Adott nevű fájlba írjon ki.
 - Az átadott Loggerekkel írjon ki.

- Készítsetek továbbá egy ThrowableLogger interfészt
 - mely származik a Logger interfészből és
 - túlterheli a Logger interface eljárását egy plusz Throwable cause argumentumú eljárással.
- Készítsetek egy saját kivétel osztályt, melyet a program futása alatt valahol kiváltotok és lekezelésekor meghívjátok vele a ThrowableLogger példányotok megfelelő metódusát.
- Hozzatok létre egy tömböt és töltsetek bele különböző Logger példányokat.
- Logoljatok a létrehozott Logger példányokkal.

- Készíts egy valutaváltó alkalmazást!
 - A program USD, GBP, EUR, CHF és JPY pénznemekből tudjon HUFba és vissza váltani!
 - A használandó árfolyamok:

1 USD 244,76 HUF
1 GBP 397,34 HUF
1 EUR 309,71 HUF
1 CHF 256,52 HUF

• 1000 JPY 2252,66 HUF

- Hozd létre a Currency absztrakt ősosztályt.
 - Legyen egy final double mezője, ami az aktuális árfolyamot tárolja.
 - Egy másik double mezője a pénznemből nálunk levő készletet tárolja, pl. 150 USD. Alapértékét konstruktorban tudjuk MAJD megadni.
- Hozz létre két interfészt.
 - BuyableCurrency: egy függvénye legyen, a buyCurrency(). Ezzel tudunk HUF-ot a pénznembe váltani.
 - SellableCurrency: egy függvénye legyen, a sellCurrency(). Ezzel tudjuk a pénznemet HUF-ba váltani.
 - Mindkét függvény double-t várjon és double-t adjon vissza!

- Minden külföldi pénznemet külön osztályként hozz létre.
 - Az osztályok örököljenek a Currency osztályból.
 - Mindegyik pénznemmel mindkét irányban kereskedünk,
 - · kivéve az angol fonttal (GBP), amit nem akarunk eladni,
 - és a japán jennel (JPY), amiből nem akarunk venni.
 - Semmiképpen sem akarunk 1000 USD-nél többet eladni egy alkalommal!
- Néha szeretnénk letiltani a svájci frank (CHF) mozgását.
 - A CHF osztályának legyen egy **boolean enabled** adattagja, ami alapból **true**, azaz engedélyezi a kereskedést.
 - Legyen egy getter függvénye, ami lekérdezi az enabled értékét.
 - Legyen egy paraméter nélküli **trigger** függvénye, ami kapcsolóként működik, azaz az ellenkező állapotba állítja az **enabled** adattagot.
- Írj egy értelmes tesztelő Main osztályt is! Gondold át, hogy milyen hibalehetőségek jelentkezhetnek, és a hibákat saját kivételekkel jelezd!

- Az alábbi struktúrát kell megvalósítani
- Adott egy ősosztály Sokszogek:
 - Absztrakt osztály, nincs benne semmi. Csak leszármazottai lesznek.
- Adott két interfész: KeruletSzamithato:
 - Egy függvénye van: float computeKerulet();
- És egy másik: KeruletTeruletSzamithato:
 - A kerületen kívül van: float computeTerulet();
- Maga a feladat: Hozz létre egy háromszög, és egy négyszög osztályt. Mindkét osztály a sokszög oldalait tartalmazza, ennyi alapján valósítsa meg mindegyik a fentiek közül az ennyi adat alapján értelmezhető interfészt.
- Ha hibás adatot kap egy sokszög, vagyis ha olyan oldalhosszakat kap amikből nem lehet az adott sokszöget megrajzolni (pl.: háromszög – háromszög-egyenlőtlenség), azt kezelje kivételekkel. Legyen egy olyan kivétel ami minden sokszögre használható, és ebből származóan legyen az egyes sokszögtipusokra is különkülön.

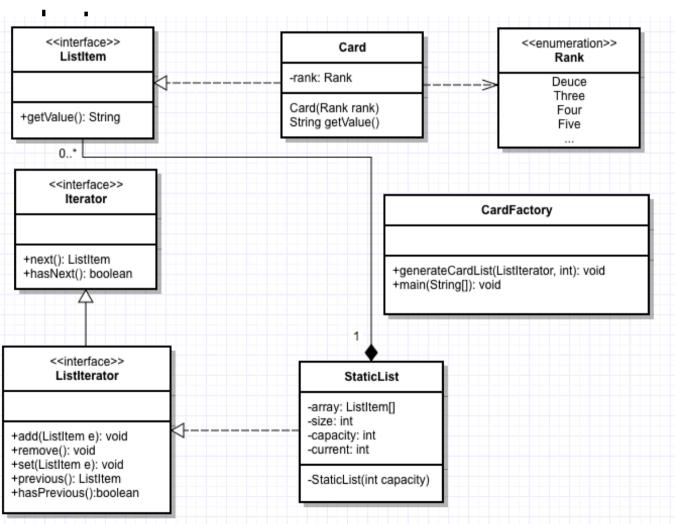
- Ezek után hozz létre egy Main osztályt, ahol a main függvényben létrehozol egy sokszögekből álló tömböt. Tegyél bele mindenféle sokszöget amit megvalósítottál (lehet többet is nem kell megállni kettőnél). Figyelj a kivételkezelésre.
- Hozz létre egy kör osztályt! Ez is valósítsa meg a megfelelő interfészt!
 Ezt is teszteld le!

- Készíts egy interfészt, neve legyen Operation, amely operate metódusa két egész számot vár, és visszatér szintén egy egésszel.
- Származz le ebből egy DescribableOperation interfész-el, ez bővítse ki az előzőt egy új describe metódussal, melynek nincs paramétere, és String-el tér vissza
 - Ez legyen default metódus, és az "Operation" szöveget adja vissza
- Készíts egy Operations osztályt, melynek legyen több static ill. nem static belső osztálya
 - Ezek mind a DescribableOperation-t valósítsák meg, és valami értelmes kétváltozós matematikai műveletet hajtsanak végre
 - A nevük is ezt reprezentálja
- Készíts egy Main osztályt, amiben egy tömbben tárold az összes deklarált műveleted egy-egy példányát.
 - A tömbben rakj hozz egy példányt lambdaként és névtelen osztályként is
- A felhasználótól kérj be két számot, majd azokra alkalmazd az összes műveletet a tömb segítéségével, majd írd ki a művelet nevét illetve értékét!

• Implementáld az ábrán lévő interfészeket és

- A ListItem interfészben egy getValue() metódus van, String visszatérési értékkel. Ezt az interfészt valósítja meg a Card osztály, melynek egy rank mezője van, melynek típusa egy Rank enum, ami a franciakártyák értékeit listázza (kettes, hármas, ..., király, ász). A Card-nak legyen egy konstruktora, amellyel beállítjuk az értékét.
- Az Iterator interfész olyan osztályt ír le, amin végig lehet egy irányba iterálni, next() és hasNext() metódusokkal rendelkezik. Ebből örököl a ListIterator interfész, ami add() (lista végére beszúrás), remove() (aktuális elem törlése), set() (aktuális elem lecserélése), previous() és hasPrevious() metódusokkal rendelkezik. Ezt az interfészt valósítja meg a StaticList osztály, ami rendelkezik egy ListItem tömbbel, maximális kapacitással, éppen aktuális mérettel és aktuális pozícióval, valamint a konstruktorán át meg lehet adni a maximális kapacitást.
- Hozz létre egy CardFactory osztályt, egy generateCardList osztálymetódussal, ami feltölti az átadott ListIterator-t megvalósító objektumot adott számú kártyával. Az osztály valósítsa meg a main()-t is, létrehozva egy StaticList-et valamilyen kapacitással, majd meghívva a generateCardList-et, végül az Iterator interfész képességeit kihasználva sorban kiírja a listában lévő kártyák értékét, a ListItem iterfész segítségével.